

SAKSFRAMLEGG

<i>Saksnr</i>	<i>Utvalg</i>	<i>Møtedato</i>
	Kommunestyret - Bjugn kommune	

Saksbehandler: Bjørnar Groven

Eiendomsskatt i sjøområder - høring

Vedlegg:

- 1 Høringsnotat - Forslag om grenser for utskriving av eiendomsskatt i sjøområder
- 2 Utkast til høringsnotat fra KS

Sakens bakgrunn og innhold:

Eiendomsskatt som kommunal mulighet til å skaffe seg frie inntekter har de seinere år blitt fokusert på både av kommunene og Staten. Eignedomsskattelova er de seinere år blitt endret. Den vesentligste endringen medførte at kommunen nå kan kreve eiendomsskatt i alle deler av kommunen.

Departementets høring i herværende sak går ut på at det nå åpnes for, eller rettere sagt, det blir tydelig presisert gjennom et forslag til nytt andre ledd i lovens § 3, at kommunens rett til å kreve eiendomsskatt også gjelder sjøareal.

Mange kommunen har allerede praktisert slik eiendomskattlegging, endog til helt ut til territorialgrensen som ligger 12 nautiske mil (2,2 mil) utenfor grunnlinjen.

Det udelt positive i departementets opplegg er at også flytende oppdrettsanlegg i sjøen nå kan skattelegges. Skåret i mange kommuners glede er at en ikke får en arealavgift for slike anlegg. Dette ville ha gitt et større inntektsgrunnlag.

Det som i denne saken imidlertid synes å bli fokusert på er kommunenes geografiske grense for rettighetsutøvelse. Departementet ønsker å sette grensen for kommunenes eiendomskattelegging til ut til grunnlinjen og ikke ut til territorialgrensen. KS's rundskriv er i betydelig grad fokusert på dette.

Vurdering:

Kommunene bør være tilfreds med at det nå synes å bli klart at kommunal eiendomsskattelegging nå entydig også vil gjelde i sjøarealer og at flytende

oppdrettsanlegg omfattes av dette. At en ikke kan få innført en arealavgift eller en form for konsesjonsavgift for anlegg som ikke bare utnytter store overflateareal, men også store sjømassevolum, er uheldig og bør fortsatt være en sak kommunen må arbeide videre med.

Bruken av sjøområdene både når det gjelder overflaten, sjømassene, på bunnen og i grunnen til nærings- og energiproduksjon må forventes å øke i framtida. Kontrollen med dette og mulighetene til å sikre en offentlig kompensasjon gjennom for eks. beskatning vil derfor øke.

Når det gjelder forslaget fra departementet på hvor langt ut i sjøen en kommunal skatteleggingsgrense skal gå, er rådmannen enig med KS i at det ikke foreligger sterke saklige argumenter for å avgrense kommunenes skatteleggingsmyndighet ved grunnlinjen. KS har vist til en rekke utsagn og fortolkninger samt praksis som støtter KS's syn på at det er slik at kommunen har et forvaltningsansvar ut til territorialgrensen. I tillegg kan rådmannen henføre et utsagn fra Statens Kartverk gitt i tilknytning til redegjørelse for kommunegrenser i sjø:

*Etter vanlig oppfatning vil sjøområdene for de ytterste kystkommunene strekke seg ut til territorialgrensen. Man finner ikke dette uttrykkelig i norsk lovverk. Kilden til trolig den nyeste tolkningen finnes i Norsk lovkommentar til inndelingsloven § 2 note 3, hvor det blant annet står følgende: "Loven har dermed samme geografiske virkeområde som kommuneloven, det vil si fastlands-Norge, med vanlig utstrekning i sjøen til territorialgrensene". Dette går ikke fram av lovteksten, men følger av **allmenne rettsgrunnsetninger**⁴. Dette betyr at en del kommunegrenser (for alle kommuner med åpning ut til havet, dvs. grunnlinjen), omkring 90 i tallet, skal trekkes ut til territorialgrensen.*

Det er enighet om hvordan en grenselinje mellom kommuner skal trekkes mellom grunnlinjen og territorialgrensen og dersom det skulle være uenighet mellom kommuner om en slik linje, er Staten avgjørende part. Rådmannen kan derfor ikke se at uklarhet om kommunegrenser mellom grunnlinjen og territorialgrensen er noe vanskelig tema som skulle begrunne en avgrensning i kommunenes skattemulighet i dette området.

Det framgår av KS's forslag til uttalelse at KS er i mot at lovendringen skal gjøres gjeldende fra 2009 fordi dette vil svekke kommunenes økonomi. Så vidt en kan forstå, er dette knyttet til det mulige utfallet at enkelte kommuner som til nå har krevd eiendomsskatt på anlegg mellom grunnlinjen og territorialgrensen, vil kunne miste denne inntekten på for kort varsel. Rådmannen mener imidlertid det vil være viktig å få gjennomført endringen om en klar eiendomsbeskatning i sjøområdene snarest mulig. Eventuelle endringer som måtte komme i enkelte kommuners tidligere muligheter for å kreve eiendomsskatt ut til territorialgrensen, må løses gjennom overgangsordninger som gjør at de berørte kommunene ikke umiddelbart mister en slik budsjettert inntekt.

Forøvrig kan det nevnes at Bjugn kommune ikke har en kommunegrense som går ut til verken grunnlinje eller territoriallinjen da Frøya kommune ligger utenfor oss og derved skjærer oss på godt og vondt.

Oppsummering:

Bjugn kommunen bør i hovedsak slutte seg til KS's utkast til uttalelse til fastsetting av grense for utskrivning av eiendomsskatt i sjøområder. Kommunen bør imidlertid støtte Statens forslag om at beskatningen kan gjennomføres fra skatteåret 2009. Risikoen for

eventuelle tap av budsjetterte inntekter for enkeltkommuner som har beregnet skatt på anlegg mellom grunnlinjen og territorialgrensen, må sikres ved overgangsordninger dersom Staten skulle fastsette grensen for beskatning ved grunnlinjen og ikke ved territorialgrensen.

Ordførerens innstilling:

Bjugn kommune støtter Kommunenes Sentralforbund i at grensen for utskriving av eiendomsskatt i sjøområder, bør gå ved territorialgrensen og ikke ved grunnlinjen. Dette er i samsvar normale forvaltningsgrenser. Bjugn kommune kan ikke se at det er uklarheter ved fastsetting av grenser mellom kommunen i området mellom grunnlinjen og territorialgrensen som skulle tilsi at dette er noe forvaltningsmessig problem. Dette vil også sikre at aktører ikke foretar taktiske plasseringer av anlegg og virksomhet av skattemessige årsaker.

Bjugn kommunen støtter en gjennomføring av lovendringen for skatteåret 2009. Dersom lovendringen skulle medføre at beskatningsgrensen blir satt ved grunnlinjen, må kommuner som i sine budsjetter og økonomiplaner måtte ha beregnet skatteinntekter for anlegg mellom grunnlinjen og territorialgrensen, gis en hensiktsmessig overgangsordning.